

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמון-מולר

27 ינואר 2016

בעניין: ליאור אסרף

ע"י ב"כ עו"ד אבי שינדלר ואח'

התובע

נגד

התאגיד הישראלי לביטוחי רכב בע"מ ("הפול")

ע"י ב"כ עו"ד עוזי לוי ואח'

הנתבעתפסק דין

1

2

3 1. התובע, יליד 1982, נפגע בתאונת דרכים שארעה ביום 29.1.12, בעת שרכב על אופנועו במהלך
 4 עבודתו בחברת שליחויות. אין מחלוקת בשאלת חבותה של הנתבעת, מבטחת הרכב, לפצות
 5 את התובע בגין נזקי גוף שגרמו לו בתאונה, בהתאם לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים,
 6 התשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפיצויים"). המחלוקת מתמקדת בשאלת גובה הנזק שגרם
 7 לתובע עקב פגיעתו בתאונה.

8

9

הנכות הרפואית

10 2. התובע סבל מחבלות מרובות בכל גופו, בהן שבר בשורש כף יד ימין, שבר באצטבולוס (אגן)
 11 ימין, שבר באף, פגיעה בשיניים ועוד. המוסד לביטוח לאומי הכיר בתאונה כ"תאונת עבודה"
 12 והעריך את נכותו הרפואית של התובע בשיעור של 10% בגין פגיעה ביד ימין, 10% נכות בגין
 13 הפגיעה באגן, 5% נכות בגין הפגיעה בגב, 10% נכות בגין פגיעה נפשית ו-0.5% נכות בגין
 14 הפגיעה בשיניים. סה"כ נכותו הרפואית המשוקללת של התובע נקבעה על 31% במעוגל. וועדת
 15 רשות לעניין הפעלת תקנה 15 הגיע למסקנה לפיה יש להפעיל את תקנה 15 ברבע, תוך שצוין
 16 כי "התובע מותקשה לחזור לעבודתו עקב הפגיעה, אולם יחד עם זאת יוכל לעסוק במגוון של
 17 עבודות לא מקצועיות אחרות כגון: מכירות, שיווק וכדומה". לפיכך, הועמדה נכותו הצמיתה
 18 של התובע במלי"ל על 39%. החלטות המלי"ל בעניין הפעלת תקנה 15 וקביעת וועדת הרשות
 19 אינן מחייבות את בית המשפט בהליך זה, והדברים הובאו אך לשם השלמת התמונה ומאחר
 20 וב"כ הנתבעת התייחס לדברים אלה בחקירתו.

21

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

3. הנכות הרפואית שנקבעה במוסד לביטוח לאומי (להלן: "מל"ל") מחייבת בהליכים אלה, מכוח הוראת סעיף 6ב לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ולפיכך יש לקבוע כי נכותו הרפואית המשוקללת של התובעת עומדת על 31%.
4. עיון במסמכי המל"ל מלמד כי לתובע שולמו דמי פגיעה במשך 3 חודשים מיום התאונה, ולאחר מכן נקבעו לו תקופות ארוכות של נכות זמנית למשך כשנה מיום התאונה (עמ' 27 לפרוטוקול, שו' 16-20). עוד עולה מהמסמכים, כי התובע הוכר כ"נכה נזקק" לתקופה שמיום 30.4.12 ועד ליום 30.11.12, ובתקופה זו הושלמה קצבת הנכות הזמנית ששולמה לו לקצבה בשיעור של 100% (נספח ח' לתצהיר התובע).
- הנכות התפקודית והפגיעה בכושר ההשתכרות**
5. התובע נפגע בתאונת הדרכים בעת שהיה בן 29 ו-5 חודשים. בזמן התאונה עבד התובע כשליח בחברת שליחויות פדקס (פליינג קרגו), שם החל לעבוד כשנה לפני מועד התאונה. מאז התאונה ועד היום, משך כ-4 שנים, התובע אינו עובד. התובע טען כי בשנים האחרונות עשה מאמצים למצוא עבודה ולרכוש מקצוע, אך אלה לא צלחו, כפי שעוד יפורט להלן.
6. התובע בוגר עשר שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. את שירותו הצבאי החל התובע כחייל מקא"מ, ולטענתו היה מהראשונים שהצליחו לצאת מיחידה זו לשירות קרבי, לאחר שפעל להעלאת הפרופיל הצבאי. התובע סיפר כיצד ראה בגיוס לצבא הישג ועשה מאמץ גדול להצטיין ולהוכיח את עצמו, ואף סיים את הטירונות בחוות השומר בהצטיינות. התובע שאף להגיע לגולני, אך נשלח לחיל התותחנים ועבר שם טירונות נוספת ולבסוף הגיע לחיל הקשר. התובע תאר בעדותו את אכזבתו וכן את הבעיות הבריאותיות שהחלו באותה עת עקב מאמץ יתר שהביאו לבסוף, כחצי שנה לאחר גיוסו, לשחרורו מהצבא מטעמי בריאות. לאחר שחרורו מהצבא ובמשך מספר שנים היה התובע עסוק בבעיותיו הרפואיות. התובע סבל מבקע טבורי, הוא עבר מספר רב של ניתוחים לאורך השנים ונקבעו לו נכויות זמניות למשך תקופה של כ-5 שנים (בשנים 2003 עד 2007; ראו מסמכי המל"ל שהוגשו על ידי התובעת). במהלך אותה תקופה ניסח התובע לעבוד בשמירה, כעולה גם מדו"ח רציפות ביטוח, אך בשל מצבו הרפואי באותה עת לא עלה בידו להתמיד באותן עבודות. התובע נשאל למעשיו עד למועד בו החל לעבוד בפדקס, ולדבריו כאשר מצבו הרפואי השתפר והתייצב, על פי זכרונו היה זה בערך בשנת 2006, הוא טס לחו"ל לחצי שנה: "הטיסה הזאת הייתה אחרי הניתוחים ואחרי הסבל, רציתי לחיות את החיים, רציתי ללכת לשכוח מהצרות האלה" (עמ' 3, שו' 15-16). כאשר חזר לארץ עסק, לטענתו, בעבודות מזדמנות בתחום הרכב ועור לאביו בעבודות אינסטלציה, ולאחר שהכיר את מי שלימים תהיה אשתו, טסו השניים לחו"ל (לדבריו, הדבר היה בשנת

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

- 1 2008 או 2009) למשך מספר חודשים (עמ' 3, שו' 25-31). התובע טען כי לאחר שחזרו מחו"ל
- 2 תבין כי עליו למצוא עבודה קבועה בתור שכיר, ובעידוד חברתו דאז (אשתו כיום) הוציא
- 3 רישיון לאופנוע על מנת לעבוד כשליח (עמ' 8, שו' 24-27). בחודש פברואר 2011 החל התובע
- 4 לעבוד בחברת פדקס כשליח ושכרו עמד ע"ס כ-7,000 ₪ ברוטו בממוצע חודשי (על פי נתונים
- 5 בדו"ח רציפות ביטוח). בעבודה זו עבד, כאמור, ברצף עד ליום התאונה.
- 6
- 7 לאחר התאונה ועקב פגיעותיו לא שב התובע לעבוד בעבודתו כשליח. התובע טען כי איבד את
- 8 היכולת לעבוד בעבודות הדורשות מאמץ פיסי, אף שאלה היו סוג העבודות להן היה מוכשר.
- 9 התובע תאר בתצהירו את פגיעותיו בשורש כף יד ימין, ידו הדומיננטית, באגן ובגב, אשר
- 10 מקשות עליו, לדבריו, אף ביצוע פעולות יומיומיות ובוודאי פעילות ספורטיבית כלשהי, ואת
- 11 פגיעתו הנפשית – הפחדים שנתרו בו לאחר התאונה והתסכול והפגיעה בדימוי העצמי עקב
- 12 היעדר יכולת לחזור לשוק ולתפקד כמו לפני התאונה, תקופה בח החל, לדבריו, "לבנות את
- 13 עצמו" בחייו.
- 14
- 15 8. התובע טען כי בשנים שחלפו מאז התאונה ניסה למצוא עבודה שתתאים למגבלותיו, ובסיוע
- 16 אשתו הציע עצמו לעבודה כשומר במוסד, אך לדבריו לאחר ששמע כי הוא לאחר תאונה
- 17 דרכים לא הסכימו לקבלו לעבודה. בעקבות זאת החליט התובע לפנות למחלקת שיקום
- 18 במל"ל על מנת לקבל עזרה בהשמה לעבודה שתתאים למצבו. לאחר שנפסלו עבודות כגון
- 19 מכונאות, פחחות ועבודות נוספות הדורשות מאמץ פיסי, עשה קורס ריתוך עדין, עבודה
- 20 שאינה דורשת מאמץ פיסי רב. התובע סיים את הקורס בחודש ספטמבר 2014 (נספח ה'
- 21 לתצהירו), וחשב לעבוד באופן עצמאי בביתו בעבודות קטנות של ריתוך עדין לרכבים. התובע
- 22 ואשתו העידו כי לצורך "התנעת" העסק האמור, לקחה אשת התובע הלוואה בסך 40,000 ₪
- 23 על מנת לקנות ציוד שישמש אותו בעבודה זו. בעת שהוגש תצהירו של התובע רק החל רעיון
- 24 זה להתגבש, אך עד שהגענו לשמיעת העדויות התברר כי הניסיון לא צלח. התובע סיפר בעדותו
- 25 כי לאחר הקורס קיווה להתפרנס מעבודות רתכות, קנה ציוד בכספי ההלוואה והחל לנסות
- 26 לעבוד מהבית, אלא שמחר מאוד גילה שגופו בוגד בו. לדבריו, בעת שניסה לעבוד אצבעותיו
- 27 נתפסו ו"נרדמו", וגם זריקת קורטיזון לא הועילה. וכך, על אף רצונו לעבוד ולפרנס את
- 28 משפחתו, נאלץ לוותר על הרעיון להתפרנס מעבודות ריתוך ובלית ברירה הוציא את הציוד
- 29 שרכש למכירה (עמ' 12, שו' 30 עד עמ' 14, שו' 10 ; ת/3). גם אשת התובע תיארה בעדותה כיצד
- 30 קיוותה שעבודה זו תעזור לתובע לצאת מהמצב הקשה אליו הוא נקלע וכיצד עזרה לו בלקיחת
- 31 הלוואה ורכישת ציוד. לדבריה, אביו של התובע סידר לו מקום לעבוד בחצר הבית, אך למרות
- 32 ניסיונו של התובע להתגבר על כאביו, חדבר לא צלח והם נאלצו להכיר בכך שהוא אינו מסוגל
- 33 לעסוק בעבודה זו (עמ' 21, שו' 30-31 ; עמ' 22, שו' 22-32). אשת התובע העידה כי להכרה זו
- 34 הגיעו רק בחודשים האחרונים (עמ' 22, שו' 18-27), וכפי שאמור התובע בעדותו עכשיו הוא

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

- 1 צריך "לחשב מסלול מחדש" ולבחון שוב את אפשרויות העבודה העומדות בפניו נעמי 14, שו'
2 (18-12).
3
- 4 9. בקביעת הפסד כושר השתכרותו של התובע יש לקחת בחשבון את הנכות הרפואית שנקבעה
5 לתובע, כמו גם את מקצועו, מקום עבודתו וגורמים נוספים אשר יכולים להשפיע על כושר
6 השתכרותו בנכותו (ע"א 3049/93 גירונגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב(3) 792). במקרה דנא, מדובר
7 באדם נוטל השכלה פורמלית או הכשרה מקצועית ספציפית, שקשת המקצועות הפתוחה
8 בפניו היתה מלכתחילה מצומצמת ואשר פרנסתו נסמכה על תפקודו הפיסי התקין. הנתבעת
9 התייחסה בסיכומיה לעברו התעסוקתי החסר של התובע, אלא שבעדותו פרט התובע את
10 הנסיבות בגין לא עבד באופן מסודר למחייתו במשך השנים שלאחר שחרורו מהצבא ועד
11 שהחל לעבוד בפדקס. עדותו של התובע הותירה רושם מהימן וניכר היה כי התאונה קטעה
12 את מהלך חייו דווקא בנקודת זמן בה עלה מבחינתו על דרך המלך, זאת לאחר ששם מאחוריו
13 את בעיות הבריאות מהן סבל בתום שירותו הצבאי, התעתד להינשא ועבד לפרנסתו בעבודה
14 אותה אהב ובה הרגיש מוערך. התאונה ארעה מיד לאחר אירוסיו של התובע לאשתו, ואף
15 בעניין זה חווה התובע משבר, כפי שעד יפורט להלן. במהלך עדותו ביטא התובע לא אחת את
16 רצונו לשוב למעגל העבודה, ולו על מנת לעזור לאשתו בפרנסת המשפחה, בפרט כעת לאחר
17 שנולד בנם. לשם כך עשה התובע, כאמור, קורס רתכות זריכס ציוד יקר, אך משלא צלחה דרך
18 זו חבין כי עליו למצוא פרנסתו בדרך האחרת. בנסיבות העניין, ברור כי בעקבות הפגיעה
19 יכולתו של התובע להשתכר פחתה, אך לא עד כדי חוסר יכולת מלא לעבוד, ואף התובע לא
20 טען כזאת. על בסיס התרשמותי מהעדויות שבאו לפניי, דומני שקביעה לפיה כושר השתכרותו
21 של התובע נפגע עקב התאונה בשיעור של 35% תהלוס את הנסיבות.
22
23
24 **בסיס השכר**
- 25 10. התובע צרף לתצהירו תלושי שכר לחודשים דצמבר 2011 וינואר 2012. על פי נתונים מצטברים
26 מתלוש דצמבר 2011, שכרו של התובע עמד בשנה זו ע"ס כ-6,600 ₪ (ברוטו פחות מס) בממוצע
27 חודשי. בחודש ינואר 2012, סמוך לפני התאונה, עמד שכרו של התובע ע"ס כ-7,400 ₪ (ברוטו
28 פחות מס). בממוצע עמד שכרו של התובע לאורך כל תקופת עבודתו בפדקס ע"ס 7,000 ₪.
29 סכום זה, בצירוף הפרשי הצמדה עומד כיום ע"ס 7,165 ₪.
30
- 31 11. התובע ביקש לחשב את אובדן כושר ההשתכרות על בסיס השכר הממוצע במשק, בעוד
32 שהנתבעת טענה כי יש להעמיד את בסיס השכר לצורך חישוב ההפסד בעתיד ע"ס 7,000 ₪.
33

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

12. בהערכת בסיס שכרו של התובע יש להביא בחשבון, בין היתר, את שכרו של התובע ערב התאונה, השכלתו החלקית, התקופות הארוכות בהן כלל לא עבד, אופי העבודות בהן עבד, וחשכו הנהוג בצידן. מנגד, יש להתחשב בגילו הצעיר של התובע בעת התאונה, בסיבות לכך שלא עבד לאורך שנים מאז שחרורו מהצבא, ובאפשרות, שאינה תיאורטית בלבד (ועל רקע התמדתו בעבודתו האחרונה), כי במקביל לשינויים בחייו האישיים היה מתמיד בעבודה קבועה ומסודרת ודואג לפרנסת משפחתו. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי יש להעמיד את בסיס השכר לצורך חישוב הפיצוי בגין אבדן כושר ההשתכרות, ע"ס 8,000 ₪ בממוצע, לעבר ולעתיד (למעט תקופת אי הכושר המלא לאחר התאונה, כפי שיפורט להלן).

13. על רקע דברים אלה נפנה עתה לדון בראשי הנזק השונים.

הפסדי שכר ואבדן כושר ההשתכרות

14. לתובע נקבעה תקופת אי כושר מלא למשך 3 חודשים, בגינם שולמו לו דמי פגיעה. לאחר מכן, נקבעו לו נכויות זמניות כדלקמן: נכות בשיעור 60.5% למשך 3 חודשים, עד ליום 31.7.12; נכות בשיעור 35.5% למשך כחודשיים וחצי, עד ליום 10.10.12; נכות בשיעור 25.5% למשך כשלושה חודשים וחצי, עד ליום 31.1.13; והחל מיום 1.2.13 הועמדה נכותו הצמיתה על 31%.
15. בהתחשב בשיעורי הנכות הזמנית, יש לפסוק לתובע פיצוי מלא למשך תקופה של 6 חודשים (ממועד התאונה ועד ליום 31.7.12; כאשר לצורך העניין הנחתי כי התובע לא היה מסוגל לעסוק בכל עבודה בתקופה בה נקבעה נכותו הזמנית בשיעור 60.5%). החישוב ביחס לתקופה זו ייעשה על בסיס שכרו של התובע ערב התאונה. הפסד השכר לתקופה זו הוא, אם כך, 42,990 ₪, ובצירוף ריבית מאמצע תקופה, סך של 44,680 ₪.
16. לאחר מועד זה ועד חיום (42 חודשים) יש לפסוק לתובע, בהתאם לאמות המידה שנקבעו לעיל, על פי גריעה של 35% משכר של 8,000 ₪, ובסה"כ 117,600 ₪.
17. בגין הגריעה מכוסר ההשתכרות לעתיד יש לפסוק לתובע פיצוי בסך 703,320 ₪, המהווה חישוב גריעה של 35% משכר של 8,000 ₪ עד לגיל 67 (מקדם היוון 251.1856).
18. סכום כל הפיצוי, בגין הפסדי השתכרות לעבר ולעתיד, עומד, אם כן, ע"ס 866,000 ₪ במעוגל.

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

הפסדי פנסיה

- 1
2
3 19. על הפסדי ההשתכרות שנפסקו לתובע יש להוסיף פיצוי בגין הפסדי פנסיה. בפסק דינה של
4 כב' השופטת וילנר בעניין ע.מ.מ. (ת.א.מח-חיפה) 16951-04-10 ע.מ.מ. נ' ע.מ.ר. (פורסם
5 במאגריס)), שורטטה הדרך בה יש לילך בעת חישוב הפסדי פנסיה, דרך שאומצה גם בפסיקתו
6 של בית המשפט העליון (ראו, למשל, ע"א 7548/13 דיווי נ' תורגמן (פורסם במאגריס); ע"א
7 8930/12 הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' טוויג (פורסם במאגריס)).
8
9 20. על פי הקבוע בפסק הדין בעניין ע.מ.מ. הנ"ל, ככלל הפיצוי בגין הפסד ההפרשה לפנסיה אותו
10 יש לייחס להפסדי השתכרות החל מיום 1.1.14 יהיה בשיעור של 12%, ועד לאותו מועד יהיה
11 בהתאם לקבוע בטבלה שבסעיף 6 לצו ההרחבה (בה פורט שיעור הפרשות המעביד, העולה
12 בהדרגה החל משנת 2008 ועד לשנת 2014). בשים לב לתקופות בגינן נקבע הפיצוי, יועמד
13 הפיצוי בגין הפסד פנסיה ע"ס 102,000 ₪ במעוגל (סכום הלוקח בחשבון הפסד של 10% עד
14 ליום 31.12.13, כנטען על ידי הנתבעת, והפסד של 12% החל מיום 1.1.14).
15
16 21. התובע טען בסיכומיו, כי יש לפסוק לתובע פיצוי בגובה 12% מתוך חסכום ברוטו (ולא ברוטו
17 פחות מס). טענה זו אין לקבל. בעניין ע.מ.מ. הנ"ל התייחסה כב' השופטת וילנר לטענה
18 האפשרית לפיה בתובענה שעילתה בחוק הפיצויים (בה הפסד ההשתכרות נקבע לפי בסיס
19 שכר ברוטו פחות מס) ראוי לחשב את שיעור ההפרשה של 12% מבסיס השכר ברוטו, אך
20 סברה שגם אם נכונה טענה זו (וספק לטעמה אם כך הוא), הרי שמן הן הפרקטי ועל מנת
21 ליצור האחדה של הפיצויים וכן לצורך ייעול ופישוט החישוב, יש לעשות את החישוב על פי
22 נוסחה אחידה (פסקה 38 לפסק הדין). על כך יש להוסיף כי ממילא אנו עוסקים בפיצוי בגין
23 הפסדי השתכרות על דרך האומדן, ובמקרה כזה אין מקום לחישובים מדויקים שיש בהם
24 אך להקשות ולסרב.
25

כאב וסבל

- 26
27 22. בגין הנזק חלא ממוני יש לפסוק לתובע פיצוי על פי התקנות ובהתאם לנכות משוקללת בשיעור
28 של 31% (3 ימי אשפוז, ובסה"כ 57,263 ₪).
29

עזרת הזולת

- 30
31 23. התובע טען, כי לאחר התאונה היה מרותק למיטתו בערך חודש וחצי, ולאחר מכן התחלך עם
32 קביים למשך מספר חודשים נוספים. כן לדבריו, ידו הימנית הדומיננטית היתה בגבס במשך
33 3 חודשים. כאמור, התאונה ארעה כיממה לאחר אירוסיו של התובע לאשתו, ויקי. ויקי העידה

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

- בתצהירה, כי כאשר ראתה את מצבו של התובע לאחר התאונה הוכחה בהלם ובהחלטה של רגע עזבה את התובע וחזרה לבית הוריה. לאחר שלושה חודשים, בהם רק ביקרה אותו והתרשמה ממצבו הקשה, חזרו השניים לגור ביחד, ובאותה עת, מעבר לכך שכל עול הבית היה מוטל עליה, היה עליה לטפל בתובע ולחסיעו לבדיקות רבות. ויקי טענה כי עקב הטיפול האינטנסיבי בתובע נאלצה לעזוב את עבודתה ולהתפטר. בתצהירה תיארה ויקי את הקשיים מהם התובע סובל עד היום – מיגרנות, גב תחתון ש"נתפס", קושי בהליכה, פגיעה קשה ביד, לחץ שכתוצאה ממנו יוצאים פצעים בראש, התקפי זעם ועוד.
24. התובע טען כי בשלושת החודשים הראשונים שלאחר התאונה אמו עזרה לו בכל פעולות היומיום – הלבשה, רחיצה וכו', ובנוסף דאגה לקחת אותו לכל הבדיקות והטיפולים הרפואיים. באותה עת התגוררה האם בתל-אביב ועקב מצבו של התובע נאלצה להגיע לירושלים על מנת לטפל בו. לאחר שויקי שבה לגור עמו, התחלקו היא והאם בטיפול בו, כאשר על פי הנטען במשך כשנה לערך נזקק התובע לטיפול אינטנסיבי. אמו של התובע הובאה אף היא לעדות מטעם התובע. עדותן של האם ושל ויקי הותירה רושם מהימן, וניכר היה מעדותן שפגיעתו של התובע בתאונה השפיעה גם על מהלך חייהן וכי לפחות בשנה הראשונה שלאחר התאונה הן הושיטו לתובע עזרה רבה, החורגת מן העזרה המקובלת על ידי בני משפחה.
25. בהתחשב באמור, התובע זכאי לפיצוי בגין עזרתם של קרובי משפחתו, מעבר לחובתם המוסרית, בעבור תקופת העבר, ובעיקר בתקופת אי הכושר הממושכת. עבור תקופה זו יש לפסוק לו סכום של 20,000 ₪. לעתיד ועד תום תוחלת חייו של התובע, אני פוסקת לתובע סך של 100,000 ₪, סכום המשקף עזרה בחיפף שבועי ממוצע של שעתיים בשבוע.
- ניידות**
26. התובע נפגע, בין היתר, באגן ובגב, וכפי שעלה מהעדויות הוא מתקשה בהליכה ממושכת ואף בישיבה ממושכת. בנסיבות העניין, מוצדק יהיה לפצות את התובע בגין הוצאות ניידות ועדפות מעבר לאלה המוצאות במהלך חרגיל של הדברים. בהנחה כי עקב פגיעותיו של התובע הוא יתקשה בהליכה ממושכת ויידרש לעתים להוצאות על נסיעות מקום בו לא היה נדרש לחץ אילולא פגיעתו, אני פוסקת לתובע פיצוי גלובלי, לעבר ולעתיד, בסך של 30,000 ₪.
- הוצאות**
27. התובע טען, כי כתוצאה מהתאונה נגרמו לו ולמשפחתו הוצאות כבדות, בין היתר בגין ההוצאות לעסק שניסה להקים וכן הוצאות לטיפולים ותרופות באופן מוגבר שאינם מוכרים על ידי המל"ל.

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

28. התובע לא הציג קבלות על הוצאות כלשהן שנגרמו לו, וככלל כל הוצאותיו הרפואיות מכוסות על ידי המל"ל. כמו כן, אין מקום לפצות את התובע בגין ההוצאות שהוציא להקמת העסק שניסה להקים, שכן נכון היה, בטרם ייכנס להוצאות גדולות, לבדוק את יכולתו לעבוד באותו תחום, ובכל מקרה הציוד שנרכש עומד למכירה ויש להניח כי לפחות חלק מההוצאות יוחזרו לתובע. יחד עם זאת, מצאתי לנכון לפסוק פיצוי בסך 5,000 ₪ בעבור הוצאות שונות של התובע ומשפחתו, בעיקר בשנה הראשונה שלאחר התאונה, בגין ליווי התובע לבדיקות ולטיפולים רפואיים וכיו"ב.
29. התובע ביקש בנוסף לשפותו בגין תשלום שכר טרחה לבא-כוחו שייצגו במל"ל. בעניין קריבלי ת"א 575/88 קריבלי נ' ביהם, פ"ד מג(3) 602, 609, קבע בית המשפט העליון כי אין לפסוק לנפגע שכ"ט עו"ד גם על תגמולי המל"ל המנוכים מסך הפיצויים. בקשתו של התובע לפצותו על שכר הטרחה ששולם לניהול ההליכים במל"ל (בגובה 11% מסכום אותם תגמולים) כמוה כבקשה לפסוק לו שכ"ט על תגמולי המל"ל אותם יש לנכות, ונכח קביעתו הנ"ל של בית המשפט העליון איני מוצאת לנכון לפסוק לתובע סכום זה.
- ניכויים**
30. כאמור, התובע הגיש תביעה לענף נפגעי עבודה במל"ל. נכותו חצמיתה נקבעה בשיעור 39% (כולל הפעלת תקנה 15) והוא זוכה לקיצבה חודשית בסך של כ-2,000 ₪. על פי חוות דעת אקטוארית שחגישה הנתבעת ושנערכה על ידי מר גד שפירא, יש לנכות מסכום הפיצוי סך של 660,830 ₪ נכון ליום 14.1.16. ב"כ הנתבעת טען בסיכומיו שיש לנכות סכום נוסף בגין מקדמה ששולמה לתובע בסך של 12,000 ₪ והפנה להערה שנרשמה בסוף חוות דעתו של האקטואר (סעיף 3.1 לחוות הדעת), אלא שבאותה הערה ציין המומחה כי לא כלל בחישוביו "את המקדמה שקיבל התובע בעבר", אך גם לא התחשב ב"ניכויים בגין החזר המקדמה". מכאן יש להבין כי אין מקום לניכוי נוסף (שיחווה כפל ניכוי), ומכל מקום לא הוכח אחרת.
31. בנוסף, יש לנכות מסכום הפיצוי את התשלומים התכופים ששולמו לתובע. הצדדים הסכימו כי התשלומים התכופים ששולמו הם אלה שפורטו בהודעות הנתבעת מיום 18.11.14 ומיום 7.12.14. יחד עם זאת, שימת לב הצדדים לכך שלהודעה מיום 18.11.14 צורף, בין היתר, כתב קבלה ע"ס 9,000 ₪ מיום 21.8.13, שהוא ככל הנראה תשלום עבור תאונה נוספת (מיום 29.8.11) ולא תשלום תכופ בגין התאונה שבנדון. בעניינה של אותה תאונה הגיעו הצדדים להסכמה מוקדמת וניתן פסק דין ביום 20.10.13 במסגרת תיק זה. ככל שאמנם מדובר בתשלום בגין התאונה האחרת, אין להפחית סכום זה מסכום הפיצוי בגין התאונה שבנדון.

בתי המשפט

ת"א 39547-09-12

בית משפט השלום בירושלים

לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

27 ינואר 2016

32. כמו כן, ובחתיאם להסכמת הצדדים (נעמי 23 לפרוטוקול, שוי' 26-32), הרי ככל שיתברר כי קרן הפנסיה ("הראל ניהול קרנות פנסיה") יכולה לחזור בתביעת שיפוי אל הנתבעת, יופחת מסכום הפיצויים שייפסק הסכום ששולם לתובע על ידי קרן הפנסיה. סך של 11,000 ₪ יעוכב בידי הנתבעת למשך 30 יום על מנת לאפשר לנתבעת לקבל את תשובת הקרן.

סוף דבר

33. נוכח כל האמור, הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים:
א. הפסדי שכר ואבדן כושר השתכרות -	866,000 ₪ ;
ב. הפסד פנסיה -	102,000 ₪ ;
ג. כאב וסבל -	57,263 ₪ ;
ד. עזרת הזולת לעבר ולעתיד -	120,000 ₪ ;
ה. נזיקות -	30,000 ₪ ;
ו. הוצאות -	5,000 ₪ ;
סה"כ	1,180,263 ₪.

- מסכום הפיצוי יש לנכות, כאמור תשלומי המל"ל (פסקה 30 לעיל), ולהוסיף שכ"ט עו"ד בשיעור 13% ומע"מ וכן הוצאות אגרת המשפט. מהסכום שיתקבל יופחתו התשלומים התכופים (פסקה 31 לעיל).

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ו, 27 ינואר 2016, בהיעדר הצדדים.
המזכירות תשלח העתק לב"כ הצדדים.

עינת אבמן-מולר, שופטת